

บทที่ 5

การศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการก่อกั้นสาธารณะ

เนื่องจาก การก่อกั้นสาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการคลัง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นประกอบด้วยผลดีและผลเสีย พอที่จะสามารถแยกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

ผลกระทบจากการก่อกั้นภายในประเทศ

การก่อกั้นของรัฐบาลนั้นจะมีผลต่ออุปสงค์ส่วนรวม รายได้ประชาชาติ และการขยายเครดิต โดยผลที่เกิดขึ้นจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าการก่อกั้นนั้นมาจากแหล่งเงินทุนใดเป็นหลักในการพิจารณาดังนี้

1. ผลต่อการขยายเครดิต

ก. การกู้จากเอกชน การที่รัฐบาลขายพันธบัตรรัฐบาลให้แก่เอกชนโดยตรงนั้นเปรียบเสมือนเป็นการลดปริมาณเงินสดในมือของเอกชนลง ดังนั้นการใช้จ่ายของเอกชนจะลดลง ส่วนการใช้จ่ายของรัฐบาลจะเพิ่มขึ้น ซึ่งเท่ากับเป็นการเปลี่ยนการใช้จ่ายเงินจากเอกชนมาเป็นรัฐบาลเท่านั้น จึงเห็นได้ว่าปริมาณเงินที่หมุนเวียนยังคงเท่าเดิม ผลของการกู้ยืมแบบนี้เรียกว่า เป็นการกู้ยืมที่ไม่ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Non-Expansionary Borrowing)^{1/}

ข. การกู้ยืมจากธนาคารกลาง ปกติธนาคารกลางเป็นผู้พิมพ์ธนบัตรใหม่ออกมาใช้ โดยนำเอาพันธบัตรรัฐบาลไปเป็นทุนสำรองเงินตรา เพื่อเพิ่มธนบัตรออกมาให้รัฐบาลใช้ ดังนั้นการกู้ยืมเงินจากธนาคารกลางจึงเป็นการดึงเงินที่อยู่นอกกระบบการหมุนเวียนของกระแสเงินตราในระบบเศรษฐกิจ ทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น อุปสงค์ส่วนรวมก็จะเพิ่มขึ้น ผลดังกล่าวจึงทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Expansionary Borrowing)

1. สุนทร ราชวงศ์ศึก, การคลังประเทศกำลังพัฒนา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523), หน้า 260.

ค. การกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ ปกติธนาคารพาณิชย์จะมีเงินสำรองส่วนเกินเก็บไว้สำหรับใช้หาผลประโยชน์ดีกว่าที่จะเก็บเอาไว้เฉย ๆ วิธีที่ดีที่สุดก็คือการนำไปซื้อพันธบัตรรัฐบาลและตัวเงินคลัง เพราะนอกจากสามารถนำมาเก็บไว้สำรองตามกฎหมายได้แล้ว ยังให้ผลประโยชน์ด้วย จากการกระทำเช่นนี้ก็เท่ากับ เป็นการนำเงินส่วนเกินที่มีได้ใช้ประโยชน์ของธนาคารพาณิชย์ไปให้รัฐบาลนำไปใช้จ่ายแทน ซึ่งจะมีผลก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้น

ง. การกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นที่มีใช้ธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ยกเว้นธนาคารพาณิชย์ มักจะไม่มีกฎหมายที่เคร่งครัดให้มีการสำรองตามกฎหมาย ดังนั้น เงินที่ประชาชนนำมาฝากนั้น สถาบันการเงินเหล่านี้ก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ เช่น การลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ การให้กู้ยืมแก่เอกชน และรัฐบาล โดยการซื้อพันธบัตรรัฐบาล เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เปรียบเสมือนเป็นการเปลี่ยนรูปจากการใช้จ่ายของสถาบันการเงินมาเป็นของรัฐบาลเท่านั้น ฉะนั้น จึงไม่มีผลก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2. ผลต่อการบริโภคและการลงทุนของเอกชน

ก. การกู้จากเอกชน ถ้าหากจะเปรียบเทียบระหว่างการเก็บภาษีกับการซื้อพันธบัตรรัฐบาลของเอกชนจะพบว่า การเก็บภาษีจะมีผลต่อการลดการบริโภคของเอกชนเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนรู้สึกว่าคุณเองมีรายได้ลดลง ส่วนการที่ประชาชนให้รัฐบาลกู้ยืมโดยการซื้อพันธบัตรรัฐบาล จะไม่รู้สึกว่าตนเองจนลงเลย เพราะเป็นการเปลี่ยนรูปของการถือทรัพย์สินเท่านั้น ฉะนั้นการบริโภคของเอกชนจะไม่ลดลง

ข. การกู้ยืมจากธนาคารกลาง จะมีผลทำให้การบริโภคของเอกชนเพิ่มขึ้น เพราะเมื่อรัฐบาลใช้จ่ายมากขึ้น ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจก็จะเพิ่มขึ้น การลงทุนก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่การกู้ยืมจากธนาคารกลางนั้นมีข้อควรระวังคือ ไม่ควรกู้มากจนถึงกับทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงได้

ค. การกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ จากที่กล่าวข้างต้นว่าการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์นั้นเป็นการดึงเงินส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์มาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ เมื่อรัฐบาลมีการใช้จ่ายด้านลงทุนมากขึ้นก็จะทำให้เกิดความมั่นใจแก่เอกชน ช่วยกระตุ้นให้เอกชนเกิดการลงทุนเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ง. การกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นที่มีโชษณาการพาณิชย์ จะไม่ทำให้การบริโภคของเอกชนเพิ่มขึ้นเลย แต่ผลต่อการลงทุนของเอกชนอาจเปลี่ยนแปลง ถ้าหากการกู้เงินของรัฐบาลเป็นระยะที่เครดิตกำลังดีแล้ว การกู้เงินของรัฐบาลก็เท่ากับเป็นการแบ่งเงินกู้ของเอกชนไปใช้ในการลงทุนรวมของประเทศอาจจะคงที่ โดยในระยะแรกการลงทุนของประชาชนจะลดลง แต่ในระยะหลังเมื่อการกู้เงินของรัฐบาลไปดำเนินการก่อให้เกิดผลด้านตัวทวี (Multiplier) และตัวเร่ง (Accelerator) แล้ว การลงทุนของเอกชนจากแหล่งอื่น ๆ ก็เพิ่มขึ้นในภายหลัง^{2/}

3. ผลต่อการกระจายรายได้ สามารถแยกออกได้เป็น 2 ระยะ คือ

- ระยะแรก เมื่อรัฐบาลกู้เงินแล้วนำมาใช้จ่ายลงทุนในด้านต่าง ๆ ก็จะช่วยให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเท่ากับการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในภาคต่าง ๆ

- ระยะหลัง เมื่อเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินการชำระหนี้โดยเสียดอกเบี้ยเงินกู้ การเสียดอกเบี้ยนี้ รัฐบาลจะจัดเก็บภาษีจากประชาชนทุกคน เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้มีรายได้น้อยต้องรับภาระดอกเบี้ยเงินกู้ด้วย ส่วนผู้ที่ถือพันธบัตรรัฐบาลปกติเป็นพวกที่มีรายได้สูงอยู่แล้ว จึงไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชนระดับนี้มากนัก เพราะการเก็บภาษีเพื่อนำไปชำระดอกเบี้ยเงินกู้เป็นการโอนเงินจากผู้มีรายได้น้อยไปยังผู้มีรายได้สูง อันเป็นความไม่ยุติธรรมสำหรับการกระจายรายได้

4. ผลต่อนโยบายการคลังของรัฐบาล^{3/} ปกติรัฐบาลจะก่อหนี้ในยามที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำจนกระทั่งเมื่อภาวะเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง รัฐบาลก็จำเป็นต้องลดการระหนี้สินให้ลดน้อยลง แต่ถ้าเศรษฐกิจตกต่ำเป็นระยะเวลานาน รัฐบาลก็จะมีภาระหนี้สินสูงชันมาก การปลดเปลื้องหนี้สินก็ต้องใช้เวลานานขึ้น โครงการต่าง ๆ ที่คาดไว้ว่าจะทำต้องระงับหรือเลื่อนไปอันเนื่องมาจากภาระหนี้สินเก่า

2. ดร. อรัญ ธรรมโน, ความรู้ทั่วไปทางการคลัง (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิธ จำกัด, 2518), หน้า 411.

3. สุนทร ราชวงศ์ศึก และสุริยะ โพธิ์งาม, ทฤษฎีและนโยบายการคลัง (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522), หน้า 256.

5. ผลที่มีต่อระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป ในภาวะที่เศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลจำเป็นต้องใช้จ่ายให้มากกว่ารายได้ เพื่อช่วยฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น ฉะนั้น จึงต้องใช้จ่ายให้มากกว่ารายได้ ในกรณีที่ปัจจัยการผลิตมิได้ถูกใช้ไปอย่างเต็มที่ การกระทำเช่นนี้จะไม่มีผลทำให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้นแต่อย่างใด แต่ถ้าหากปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ถูกใช้ไปอย่างเต็มที่แล้ว คือ อยู่ในภาวะการจ้างงานเต็มที่ (Full Employment) การเพิ่มขึ้นในรายจ่ายของรัฐบาลก็จะทำให้ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น

ผลกระทบจากการกีดกันภายนอกประเทศ

การกีดกันจากต่างประเทศมีผลกระทบที่สำคัญต่อดุลการค้า และดุลการชำระเงินของไทยเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีผลที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

1. ผลต่อการบริโภคและการลงทุน ไม่ว่ารัฐบาลจะกู้จากต่างประเทศในรูปของเงินตราหรือสิ่งของ (Supplier's Credit) ก็ตาม ย่อมมีส่วนช่วยเพิ่มการบริโภคของประชาชนและการลงทุนทั้งสิ้น เพราะเหตุว่าการกู้มาในรูปสิ่งของก็จะต้องมีการซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น การจ้างงานภายในประเทศก็จะเพิ่มขึ้น อันมีผลทำให้การบริโภคและการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่วนการกู้มาในรูปเงินตราจะสามารถเห็นได้ชัด เพราะรัฐบาลจะนำเงินกู้เหล่านั้นมาใช้ในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ที่ได้วางแผนไว้ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย

2. ผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จากการที่รัฐบาลได้รับเงินกู้จากต่างประเทศจะเป็นการเพิ่มอำนาจซื้อภายในประเทศ เพราะเงินกู้ที่ได้รับจากต่างประเทศจะทำให้อำนาจซื้อของรัฐบาลเพิ่มขึ้น ส่วนอำนาจซื้อของประชาชนก็ยังคงเท่าเดิมหรือเพิ่มขึ้น เพราะมีรายได้เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการใช้จ่ายในการลงทุนของรัฐบาลซึ่งมีส่วนช่วยให้การจ้างงานมากขึ้น ฉะนั้น การเพิ่มค่าใช้จ่ายของรัฐบาลจึงก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

3. ผลต่อดุลการค้า การกู้เงินจากต่างประเทศมาเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จะต้องมีการซื้อ เครื่องจักรอุปกรณ์ทันสมัยจากนอกประเทศมาดำเนินการในโครงการต่าง ๆ ย่อมมีส่วนทำให้ดุลการค้าขาดดุลมากขึ้น ดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35

แสดงภาวะดุลการค้า ดุลการชำระเงินกับหนี้ต่างประเทศของไทย

ตั้งแต่ปี 2510-2525

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	ดุลการค้า	ดุลการชำระเงิน	หนี้ต่างประเทศ
2510	-8,150.2	-1,273.5	2,770.1
2511	-10,650.0	449.1	3,127.5
2512	-11,297.7	-913.8	3,264.9
2513	-12,244.8	-2,652.0	3,671.3
2514	-9,935.0	-335.1	3,977.6
2515	-8,884.6	-3,991.4	4,369.2
2516	-10,802.4	864.2	4,878.6
2517	-13,856.0	8,012.0	4,986.1
2518	-20,161.2	-2,858.0	4,819.2
2519	-11,084.9	-82.8	7,121.1
2520	-25,598.8	-7,537.9	8,224.7
2521	-28,540.0	-13,298.0	14,896.6
2522	-47,053.1	-7,925.0	23,214.2
2523	-57,984.8	-5,179.3	30,265.1
2524	-65,781.9	2,531.2	41,418.2
2525	-36,039.0	3,314.3	48,506.4

หมายเหตุ : หนี้ต่างประเทศ ไม่รวมหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกันให้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย

4. ผลต่อดุลการชำระเงิน การกู้เงินจากต่างประเทศในส่วนที่เบิกจ่ายเงินกู้มาใช้จ่าย นั้น จะมีส่วนช่วยให้จำนวนเงินในการขาดดุลการชำระเงินลดน้อยลง ดังตารางที่ 35

จากตารางที่ 35 จะพบว่า ดุลการค้าของประเทศไทยมีลักษณะที่ขาดดุลเสมอมา โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2522 มีการขาดดุลในอัตราเพิ่มที่สูงมาก จนกระทั่งปี 2524 มีผลขาดดุลการค้า สูงที่สุดเท่ากับ 65,781.9 ล้านบาท ส่วนปี 2525 ผลขาดดุลได้ลดลงเหลือ 36,039 ล้านบาท ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะพยายามส่งสินค้าออกให้มากขึ้นและลดสินค้าเข้าเข้าง ส่วนการกักตุน มีอัตราเพิ่มสูงตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมา จนกระทั่งปี 2525 มีหนี้ต่างประเทศคงค้าง (ไม่รวมส่วนที่ยัง มิได้เบิกมาใช้และของรัฐบาลวิสาหกิจ) ทั้งสิ้นเท่ากับ 48,506.4 ล้านบาท ที่เป็นเช่นนี้เพราะรัฐบาลจำเป็นต้องกู้เงินมาเพื่อใช้ในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ อันมีผลทำให้มีเงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามา ภายในประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ดุลการชำระเงินดีขึ้นและมีผลเกินดุล ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อสิ้นปี 2525 ประเทศไทยมีดุลการชำระเงินเกินดุล เท่ากับ 3,314.3 ล้านบาท

5. ผลต่อทุนสำรองระหว่างประเทศ จากผลกระทบที่มีต่อดุลการค้าและดุลการชำระเงิน ของประเทศ จะกระทบเป็นลูกโซ่ต่อไปถึงทุนสำรองระหว่างประเทศของไทย และพร้อมกันนี้ก็จะเป็น กระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของรัฐบาลอีกด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากฐานะทุนสำรองระหว่าง ประเทศจะเป็นเครื่องชี้ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ อาจจะทำให้โอกาสในการกู้เงินจากต่างประเทศ มีน้อยลง เพราะสถาบันการเงินและประเทศผู้ให้กู้จะต้องพิจารณาถึงความสามารถในการใช้คืนของ ประเทศลูกหนี้ ดังนั้น จึงควรที่จะนำหนี้สินคงค้างต่างประเทศมาเทียบกับเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ของไทยที่มีอยู่ในขณะนั้นด้วย ดังตารางที่ 36:

จากตารางที่ 36 จะพบว่าเปอร์เซ็นต์การเปรียบเทียบระหว่างหนี้สินต่างประเทศ คงค้าง (หนี้โดยตรงเฉพาะที่เบิกมาใช้และของรัฐบาลวิสาหกิจ) กับทุนสำรองระหว่างประเทศมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือ เมื่อปี 2515 มีเพียง 19.93% แต่สิ้นปี 2525 ได้เพิ่มเป็น 79.54% อันแสดงให้เห็นว่าหนี้สินต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากในขณะที่การเพิ่มขึ้นของทุนสำรองระหว่างประเทศ มีเปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้นที่น้อยมาก

ตารางที่ 36.

แสดงภาระหนี้สินต่างประเทศเทียบกับทุนสำรองระหว่างประเทศ

ตั้งแต่ปี 2515-2525

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	หนี้ต่างประเทศ	ทุนสำรองระหว่างประเทศ	หนี้สินต่างประเทศเทียบกับ ทุนสำรองระหว่างประเทศ (%)
2515	4,369.2	21,918	19.93
2516	4,878.6	26,334	18.53
2517	4,986.1	37,632	13.25
2518	4,819.2	35,963	13.40
2519	7,121.1	38,426	18.53
2520	8,224.7	38,872	21.16
2521	14,896.6	51,755	28.78
2522	23,214.2	63,609	36.50
2523	30,265.1	62,249	48.62
2524	41,418.2	60,058	68.96
2525	48,506.4	60,987	79.54

หมายเหตุ : หนี้ต่างประเทศ ในที่นี้เป็นหนี้โดยตรง คงค้าง ของรัฐบาล ไม่รวมยอดที่ยังมิได้เบิกมาใช้

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 37

แสดงการจัดอันดับความเสี่ยงของประเทศต่าง ๆ ตามนิตยสาร Euromoney

อันดับ	1/ ปี 2523	2/ ปี 2524	3/ ปี 2525	
1	ออสเตรเลีย	สหราชอาณาจักร	สหราชอาณาจักร	สวีเดน
2	สหราชอาณาจักร	ออสเตรเลีย	-	
3	ฝรั่งเศส	ฝรั่งเศส	ฝรั่งเศส	
4	ฟินแลนด์	มาเลเซีย	เดนมาร์ก	
5	สวีเดน	ออสเตรีย	เบลเยียม	
6	แคนาดา	สวีเดน	ออสเตรเลีย	
7	เบลเยียม	กรีซ	นิวซีแลนด์	
8	นิวซีแลนด์	นิวซีแลนด์	ออสเตรีย	
9	อินเดีย	ฟินแลนด์	เนเธอร์แลนด์	
10	เดนมาร์ก มาเลเซีย	แคนาดา	แคนาดา	
11	-	ไอซ์แลนด์	ฟินแลนด์	
12	ฮังการี	นอร์เว	ฮ่องกง	
13	เม็กซิโก	อินโดนีเซีย	สเปน	
14	สิงคโปร์	ซีเชลส์	สิงคโปร์	
15	นอร์เว	เดนมาร์ก	ไอซ์แลนด์	
16	อิตาลี	ปาปัวนิวกินี	ไอร์แลนด์	
17	ไอร์แลนด์	ดูไบ	นอร์เว	
18	ไซปรัส	ไอซ์แลนด์	คูเวต	
19	ไอซ์แลนด์	อินเดีย	กาตาร์	
20	โคลัมเบีย	ไต้หวัน	สหภาพแอฟริกาใต้	

หมายเหตุ : เรียงจากประเทศที่มีความเสี่ยงน้อยไปหามาก

ที่มา : นิตยสาร Euromoney

การศึกษาแนวโน้มในอนาคต

เนื่องจาก การก่อกวนของประเทศไทยได้กำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการก่อกวนนี้ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศไว้อย่างรัดกุม เพื่อมิให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับภาระหนี้สินที่อาจจะเพิ่มสูงมากเกินไป ซึ่งจะทำให้ประสบปัญหาด้านการชำระคืนได้ ฉะนั้น ถ้าหากรัฐบาลยังคงปฏิบัติตามระเบียบที่วางไว้ และมีนโยบายที่ดีเกี่ยวกับการหารายได้ของรัฐบาลให้เพิ่มสูงขึ้นในอัตราที่สูงกว่าเดิมแล้ว ก็สามารถใช้เงินได้พอที่จะไม่ประสบปัญหาหนี้สินสาธารณะเหมือนกับประเทศเพื่อนบ้านอื่น ๆ ที่ได้ประสบมาแล้ว

จากการจัดอันดับความเสี่ยงของนิตยสาร Euromoney^{4/} โดยให้คะแนนเรียงลำดับประเทศที่มีเครดิตดีจากมากไปหาน้อย นิตยสารฉบับนี้ได้ยึดหลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการจัดอันดับ โดยใช้ปริมาณเงินกู้ อัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาชำระคืนเงินกู้จำนวนต่าง ๆ ที่แต่ละประเทศได้รับจากสถาบันการเงินในแต่ละปี มาจัดทำเป็นคะแนนดัชนีด้วยสูตรเฉพาะ เพื่อเรียงลำดับประเทศ ผลปรากฏว่า ในปี 2523 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 27 และในปี 2524 ได้เลื่อนมาอยู่ในอันดับที่ 25

ต่อมาในปี 2525 นิตยสารฉบับดังกล่าวได้จัดอันดับโดยใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาใหม่โดยดูจากความสามารถในการเข้าถึงตลาดยุโรป ของประเทศผู้ขอกู้ยืมว่า จะมีมากน้อยเพียงใดเป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดอันดับ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ใช้พิจารณาประกอบได้แก่ ระยะเวลาของเงินกู้ที่แต่ละประเทศได้รับในปี 2525 และผลของการจำหน่ายพันธบัตรเงินกู้ในตลาดยุโรปว่า ขายดีเพียงใดผลของการจัดอันดับปรากฏว่า ไทยอยู่ในอันดับที่ 39 ส่วนประเทศที่มีเครดิตดี 20 อันดับแรก สามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 37

ในด้านขอบเขตของการก่อกวนนั้น รัฐบาลได้วางขอบเขตไว้ โดยสรุปดังต่อไปนี้

1. กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินจากภายในประเทศมาใช้จ่ายได้ตามความจำเป็น เมื่อรัฐบาลมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและอีกร้อยละ 80 ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับการชำระคืนเงินกู้ (รวมทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ)

4. ชุศักดิ์ รัตนชัยชาญ, "การประเมินความเสี่ยงของประเทศในการปล่อยเงินกู้,"

สรุปข่าวธุรกิจ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด 14(1-15 กุมภาพันธ์ 2526) : 25-32.

จากตารางที่ 38 จะพบว่า สัดส่วนการก่อก่อนี้ภายในประเทศนับตั้งแต่ปี 2515 ถึงปี 2525 มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนของหนี้ภายในประเทศต้องงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ยังคงอยู่ภายในขอบเขตอัตราร้อยละ 20 นอกจากนี้ ในปี 2526 และปี 2527 รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้เป็นจำนวน 177,000 ล้านบาท และ 192,000 ล้านบาท ตามลำดับ ฉะนั้น แนวโน้มการก่อก่อนี้ภายในประเทศภายในขอบเขตไม่เกินร้อยละ 20 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีจะมีจำนวนเท่ากับ 195,771.8 ล้านบาท และ 234,171.8 ล้านบาท ตามลำดับ

2. การก่อก่อนี้โดยตรงของรัฐบาลจากต่างประเทศ กำหนดให้กู้มาเพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38

แสดงสัดส่วนหนี้ภายในประเทศเทียบกับงบประมาณระหว่างประจำปี

พ.ศ.	1/ งบประมาณรายจ่าย (ล้านบาท)	2/ หนี้ภายในประเทศ (ล้านบาท)	อัตราเพิ่มของหนี้ภายใน ประเทศในแต่ละปี	หนี้ภายในต่องบ ประมาณรายจ่าย (%)
2515	28,297.9	38,057.7	-	-
2516	32,212.2	42,461.4	4,403.7	13.67
2517	35,026.5	40,875.2	-1,586.3	-
2518	41,926.0	43,211.6	2,336.4	5.57
2519	58,303.8	53,574.5	10,362.9	17.77
2520	67,364.0	64,371.7	10,797.2	16.03
2521	81,000.0	77,180.9	12,809.2	15.81
2522	87,631.0	90,166.3	12,985.4	14.82
2523	113,000.0	109,780.6	19,614.3	17.36
2524	140,000.0	127,455.4	17,674.8	12.62
2525	161,000.0	160,371.8	32,916.4	20.40
2526	177,000.0	195,771.8	35,400.0	20.00
2527	192,000.0	234,171.8	38,400.0	20.00

หมายเหตุ : หนี้ภายในประเทศ ปี 2526 และ 2527 เป็นการประมาณการ

- ที่มา : 1. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 39 จะพบว่า จำนวนผูกพันเงินกู้ต่างประเทศโดยตรงของรัฐบาล (เงินกู้ที่รัฐบาลได้เซ็นสัญญาไว้ในระหว่างปีงบประมาณ) มีแนวโน้มสูงขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนหนี้ผูกพันกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้วจะเห็นว่า รัฐบาลยังคงก่อกำหนดหนี้ผูกพันอยู่ในขอบเขตที่วางไว้ กล่าวคือ เมื่อสิ้นปี 2524 มีอัตราเพียงร้อยละ 9.72 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและหากประมาณการในปีต่อ ๆ ไป โดยให้รัฐบาลสามารถผูกพันหนี้ได้สูงสุดตามขอบเขต คือ ร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว ความสามารถในการก่อกำหนดหนี้เงินกู้โดยตรงของรัฐบาลในปี 2525 ปี 2526 และปี 2527 จะมีจำนวนเท่ากับ 16,100 ล้านบาท, 17,700 ล้านบาท และ 19,200 ล้านบาท ตามลำดับ

3. ในด้านการชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศ กำหนดไว้ว่า จะไม่มีการก่อกำหนดหนี้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งเงินกู้เพื่อป้องกันประเทศ ที่จะทำให้การชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยรวมกันเกินกว่าร้อยละ 9 ของรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

จากตารางที่ 40 จะพบว่า แม้การชำระหนี้ต่างประเทศจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นอันเนื่องมาจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของภาระหนี้ต่างประเทศ แต่อัตราส่งการชำระหนี้ต่างประเทศเทียบกับรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศก็ยังคงอยู่ในขอบเขตร้อยละ 9 กล่าวคือ เมื่อสิ้นปี 2525 มีการชำระหนี้ต่างประเทศเป็นจำนวน 18,832.4 ล้านบาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 8.70 ของรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

ในด้านภาระหนี้สาธารณะของประเทศไทย จากตารางที่ 41 จะพบว่า แนวโน้มหนี้ทั้งหมด (หนี้ภายในประเทศ / หนี้ต่างประเทศโดยตรงที่เบิกมาใช้ / หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกันให้รัฐวิสาหกิจ) มีอัตราการเพิ่มที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มของรายได้ประชาชาติ กล่าวคือ นับตั้งแต่ปี 2511 เป็นต้นมา อัตราส่วนหนี้ทั้งหมดต่อรายได้ประชาชาติได้เพิ่มในอัตราที่สูงขึ้นจากร้อยละ 18.04 มาเป็นร้อยละ 34.73 ในปี 2525 โดยในจำนวนภาระหนี้ทั้งหมดดังกล่าวนี้เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 42 จะพบว่า โครงสร้างหนี้สาธารณะของไทยได้เริ่มเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาตั้งแต่ปี 2517 กล่าวคือ แต่เดิมมา โครงสร้างหนี้สาธารณะของไทยนั้นประกอบด้วย หนี้ภายในประเทศประมาณร้อยละ 80 ของหนี้ทั้งหมด

ตารางที่ 39

แสดงสัดส่วนจำนวนผูกพันเงินกู้ต่างประเทศโดยตรงของรัฐบาล
เทียบกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	งบประมาณรายจ่าย	จำนวนผูกพันเงินกู้ต่างประเทศ ของรัฐบาลโดยตรง	สัดส่วนหนี้ผูกพันเทียบกับ งบประมาณรายจ่าย
2515	28,297.9	908.0	3.21
2516	32,212.2	1,072.0	3.33
2517	25,026.5	560.0	1.60
2518	41,926.0	2,477.0	5.91
2519	58,303.8	2,410.0	4.31
2520	67,364.0	3,527.6	5.24
2521	81,000.0	5,923.8	7.31
2522	87,631.0	7,731.6	8.82
2523	113,000.0	8,052.4	7.12
2524	140,000.0	13,616.2	9.72
2525*	161,000.0	16,100.0	10.00
2526*	177,000.0	17,700.0	10.00
2527*	192,000.0	19,200.0	10.00

หมายเหตุ : * เป็นการประมาณการ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 40

แสดงการชำระหนี้ต่างประเทศเทียบกับรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	รายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ^{1/} (จากการขายสินค้าและบริการ)	การชำระหนี้ต่างประเทศ (รวมเงินต้นและดอกเบี้ย)	อัตราส่วนการชำระหนี้ต่างประเทศ กับรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ
2511	22,437.5	819.9	3.65
2512	23,639.5	937.0	3.96
2513	24,364.5	963.7	3.96
2514	26,591.7	937.7	3.53
2515	33,072.9	896.7	2.71
2516	43,975.6	963.7	2.19
2517	64,636.6	1,320.0	2.04
2518	60,961.1	1,513.0	2.48
2519	74,354.5	1,811.0	2.44
2520	85,235.1	2,464.8	2.89
2521	101,008.0	4,025.0	3.98
2522	136,044.8	4,810.2	3.54
2523	175,569.3	9,015.4	5.13
2524	201,617.2	14,768.7	7.33
2525	216,472.4	18,832.4	8.70

หมายเหตุ : การชำระหนี้ต่างประเทศ ประกอบด้วย หนี้โดยตรง และหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน

- ที่มา : 1. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. รายงานประจำปี ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 41

แสดงสัดส่วนหนี้ทั้งหมดกับรายได้ประชาชาติ

พ.ศ.	หนี้ทั้งหมด (ล้านบาท)	รายได้ประชาชาติ (ล้านบาท)	อัตราส่วนหนี้ทั้งหมดต่อ รายได้ประชาชาติ (%)
2511	21,109.5	117,046	18.04
2512	25,788.4	128,792	20.02
2513	30,163.5	136,318	22.13
2514	35,815.6	144,637	24.76
2515	45,735.7	164,299	27.84
2516	51,179.8	216,119	23.68
2517	51,109.9	270,052	18.93
2518	55,513.2	291,898	19.02
2519	70,211.0	323,979	21.67
2520	87,611.1	393,030	22.29
2521	113,506.6	469,952	24.15
2522	145,567.6	556,240	26.17
2523	190,289.4	684,930	27.78
2524	212,753.4	786,166	30.75
2525	198,134.6	858,370	34.73

หมายเหตุ : ภาระหนี้ทั้งหมด = หนี้ภายในประเทศ / หนี้ต่างประเทศ (หนี้โดยตรง / หนี้ที่รัฐบาล
ค้ำประกัน)

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 42-

แสดงสัดส่วนของหนี้ภายในประเทศและหนี้ต่างประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	หนี้ในประเทศ	หนี้ต่างประเทศ	รวม	หนี้ในประเทศคิดเป็นร้อยละของหนี้ทั้งหมด	หนี้ต่างประเทศคิดเป็นร้อยละของหนี้ทั้งหมด
2511	15,028.2	6,081.3	21,109.5	71.19	28.81
2512	19,493.5	6,294.9	25,788.4	75.59	24.41
2513	23,644.2	6,519.3	30,163.5	78.39	21.61
2514	29,012.4	6,803.2	35,815.6	81.00	19.00
2515	38,057.7	7,678.0	45,735.7	83.21	16.79
2516	42,461.4	8,718.4	51,179.8	82.96	17.04
2517	40,875.2	10,234.7	51,109.9	79.98	20.02
2518	43,211.6	12,301.6	55,513.2	77.84	22.16
2519	53,574.5	16,636.5	70,211.0	76.30	23.70
2520	64,371.7	23,289.4	87,661.1	73.47	26.53
2521	77,180.9	36,325.7	113,506.6	67.99	32.01
2522	90,166.3	55,401.0	145,567.3	61.94	38.06
2523	109,780.6	80,508.8	190,289.4	57.69	42.31
2524	127,455.4	114,298.0	241,753.4	52.72	47.28
2525	160,371.8	137,762.8	298,134.6	53.79	46.21

หมายเหตุ : หนี้ต่างประเทศได้รวมหนี้โดยตรงของรัฐบาล และหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน เพื่อแสดงถึง

ภาระหนี้ทั้งหมดของรัฐบาล

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และหนี้ต่างประเทศประมาณร้อยละ 20 ของหนี้ทั้งหมด แต่หลังจากปี 2517 เป็นต้นมา โครงสร้างหนี้สาธารณะก็ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยรัฐบาลได้หันมาใช้เงินกู้ต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการระดมเงินออมภายในประเทศอยู่ในระดับที่ต่ำจนกระทั่งเมื่อสิ้นปี 2525 ปรากฏว่า หนี้สาธารณะทั้งหมดประกอบด้วย หนี้ภายในประเทศ 53.79% และหนี้ต่างประเทศ 46.21% ซึ่งการกู้ยืมจากต่างประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากเช่นนี้ รัฐบาลควรจะมีการควบคุมที่เหมาะสมแม้ว่า ปัจจุบันยังคงอยู่ในขอบเขตของการก่อหนี้ต่างประเทศที่วางไว้ยึดก็ตาม แต่รัฐบาลก็มีความไว้วางใจนักเพราะ เมื่อแสดงสัดส่วนการชำระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้ประชาชาติ จะพบว่าในปี 2525 มีอัตราเท่ากับ 2.19% ซึ่งนับว่าเพิ่มในอัตราที่มากกว่าปีก่อน ๆ ดังตารางที่ 43

และถ้าหากจะพิจารณาในแง่ของภาระหนี้ของประชากรต่อหัว จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยลำดับ กล่าวคือ ในปี 2511 ภาระหนี้ของประชากรต่อหัวนั้นมีเพียง 620.87 บาท และได้เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เป็น 6,147.10 บาท ในปี 2525 ในขณะที่มีประชากรทั้งหมดเท่ากับ 48.5 ล้านคน สำหรับในปี 2526 คาดว่าจะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 49.8 ล้านคน โดยมีภาระหนี้ทั้งหมดเท่ากับ 362,540.4 ล้านบาท (ทั้งนี้ จากการประมาณการโดยใช้อัตราหนี้ภายในประเทศต่อหนี้ต่างประเทศเท่ากับ 54 : 46) ดังตารางที่ 44

นอกจากนี้ หากพิจารณาในด้านรายได้เงินตราต่างประเทศและรายจ่ายเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องแล้วสามารถพิจารณาได้ดังตารางที่ 45 ตารางที่ 46 และตารางที่ 47

จากตารางที่ 45 จะเห็นว่า ภาระหนี้ทั้งหมดต่อรายได้เงินตราต่างประเทศมีสัดส่วนที่สูงจาก 1.24 เท่า ในปี 2513 เป็น 1.38 เท่า ในปี 2515 และหลังจากนั้นได้เริ่มลดลงจนกระทั่งปี 2522 ถึง 2524 มีสัดส่วนที่คงที่ในระดับประมาณ 1.06 เท่า และในปี 2525 สัดส่วนนี้กลับเพิ่มเป็น 1.38 เท่า เหมือนอย่างเช่นที่มีมาในปี 2515 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีการก่อหนี้ทั้งหมดในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะที่รายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเพิ่มในอัตราที่น้อยกว่า

สำหรับตารางที่ 46 แสดงถึงอัตราส่วนรายจ่ายเงินตราต่างประเทศต่อรายได้เงินตราต่างประเทศ จะเห็นว่า อัตรานี้มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น จนกระทั่งปี 2524 มีอัตรา = 1.30 เท่า และมาลดลงในปี 2525 เหลือ 1.13 เท่า ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะรัฐบาลพยายามที่จะลดรายจ่ายสินค้าเข้าลงเพื่อแก้ไขการขาดดุลการค้า และขณะเดียวกันก็พยายามส่งเสริมสินค้าออกให้มากขึ้น

แต่เมื่อพิจารณารายจ่ายสินค้าเข้าเทียบกับทุนสำรองระหว่างประเทศจะพบว่า ประเทศไทยมีการสั่งสินค้าเข้ายามาก จนทำให้ทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงดังจะเห็นได้ว่า ในปี 2524 สัดส่วนนี้ได้เพิ่มสูงถึง 3.60 เท่า ในขณะที่ปี 2519 สัดส่วนนี้มีค่าเพียง 1.86 เท่าเท่านั้น ส่วนในปี 2525 สัดส่วนนี้ได้ลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือมีค่า = 3.17 เท่า ทั้งนี้ เพราะรายจ่ายสินค้าเข้าได้ลดลง

และเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาการออมภายในประเทศอยู่ในระดับที่ต่ำ แต่ต้องมีการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 48 ว่าอัตราส่วนระหว่างการลงทุนภายในประเทศต่อเงินออมภายในประเทศได้เพิ่มจาก 1.19 เท่า ในปี 2518 มาเป็น 1.39 เท่าในปี 2524 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการเงินทุนในอัตราที่สูงในขณะที่มีการออมมีการเพิ่มในอัตราที่ต่ำกว่า ฉะนั้นในปี 2525 จึงมีการเร่งระดมเงินออมภายในประเทศอย่างจริงจัง และก็ได้ประสพผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้จึงทำให้สัดส่วนนี้ลดลงเหลือเพียง 1.14 เท่า

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า หนี้สาธารณะของไทยมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นสูงอยู่เรื่อย ๆ รวมทั้งโครงสร้างหนี้สาธารณะได้เปลี่ยนไปคือ มีการกู้ยืมจากต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะมีปัญหาในด้านการหาเงินตราต่างประเทศมาชำระหนี้ในภายหลังรวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับทุนสำรองระหว่างประเทศ ถ้าหากรัฐบาลยังคงปล่อยให้ภาวะการขาดดุลการค้ายังมีจำนวนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่า เมื่อสิ้นปี 2525 หนี้ต่างประเทศโดยตรงของรัฐบาลเฉพาะส่วนที่เบิกมาใช้คงค้างมีจำนวนเท่ากับ ร้อยละ 79.54 ของทุนสำรองระหว่างประเทศ และหากรวมหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกันให้รัฐวิสาหกิจแล้วจะมีสัดส่วนเท่ากับ 2.26 เท่าของทุนสำรองระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของการก่อหนี้ต่างประเทศ

ตารางที่ 43

แสดงสัดส่วนการชำระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้ประชาชาติ

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	รายได้ประชาชาติ ^{1/}	การชำระหนี้ต่างประเทศ ^{2/}	สัดส่วนการชำระหนี้ต่อ รายได้ประชาชาติ(%)
2511	117,046	819.9	0.70
2512	128,792	937.0	0.73
2513	136,318	963.7	0.71
2514	144,637	937.7	0.65
2515	164,299	896.7	0.55
2516	216,119	963.7	0.45
2517	270,052	1,320.0	0.49
2518	291,898	1,513.0	0.52
2519	323,979	1,811.0	0.56
2520	393,030	2,464.8	0.63
2521	469,952	4,025.0	0.86
2522	556,240	4,810.2	0.86
2523	684,930	9,015.4	1.32
2524	786,166	14,768.7	1.88
2525	858,370	18,832.4	2.19

หมายเหตุ : การชำระหนี้ต่างประเทศ ประกอบด้วย การชำระหนี้โดยตรง และที่รัฐบาลค้ำประกัน

ที่มา : 1. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. รายงานประจำปี ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 42
แสดงภาระหนี้ของประชากรต่อหัว

พ.ศ.	จำนวนประชากร 1/ (ล้านคน)	ภาระหนี้ทั้งหมด 2/ (ล้านบาท)	ภาระหนี้ของประชากรต่อหัว (บาท)
2511	34.0	21,109.5	620.87
2512	35.1	25,788.4	734.71
2513	36.4	30,163.5	828.67
2514	37.5	35,815.6	955.08
2515	38.6	45,735.7	1,184.86
2516	39.7	51,179.8	1,289.16
2517	40.8	51,109.9	1,252.69
2518	41.9	55,513.2	1,324.90
2519	43.0	70,211.0	1,632.81
2520	44.0	87,611.1	1,991.16
2521	45.0	113,506.6	2,522.37
2522	46.1	145,567.3	3,157.64
2523	47.2	190,289.4	4,031.55
2524	48.1	241,753.4	5,026.06
2525	48.5	298,134.6	6,047.10
2526	49.8	362,540.4	7,279.93

หมายเหตุ : ภาระหนี้ทั้งหมด = หนี้ภายในประเทศ / หนี้ต่างประเทศ (หนี้โดยตรงรวมกับหนี้
ที่รัฐบาลค้ำประกัน)

ที่มา : 1. International Financial Statistics
2. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 45

แสดงสัดส่วนภาระหนี้ต่อรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ

พ.ศ.	หนี้ทั้งหมด (ล้านบาท)	รายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ (ล้านบาท)	อัตราส่วนภาระหนี้ต่อ รายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ
2511	21,109.5	22,437.5	0.94
2512	25,788.4	23,639.5	1.09
2513	30,163.5	24,364.5	1.24
2514	35,815.6	26,591.7	1.35
2515	45,735.7	33,072.9	1.38
2516	51,179.8	43,975.6	1.16
2517	51,109.9	64,636.6	0.79
2518	55,513.2	60,961.1	0.91
2519	70,211.0	74,354.5	0.94
2520	87,611.1	85,235.1	1.03
2521	113,506.6	101,008.0	1.12
2522	145,567.6	136,044.8	1.07
2523	190,289.4	175,569.3	1.08
2524	212,753.4	201,617.2	1.06
2525	298,134.6	216,472.4	1.38

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46

แสดงอัตราส่วนรายจ่ายเงินตราต่างประเทศต่อรายได้เงินตราต่างประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	รายจ่ายเงินตราต่างประเทศ (สินค้าและบริการ)	รายได้เงินตราต่างประเทศ (สินค้าและบริการ)	อัตราส่วนรายจ่ายต่อ รายได้เงินตราต่างประเทศ
2515	35,374.5	33,072.9	1.07
2516	47,941.6	43,975.6	1.09
2517	71,338.1	64,636.6	1.10
2518	74,916.5	60,961.1	1.23
2519	83,796.9	74,354.5	1.13
2520	108,371.3	85,235.1	1.27
2521	127,800.9	101,008.0	1.27
2522	189,389.2	136,044.8	1.32
2523	222,409.2	175,569.3	1.27
2524	261,356.7	201,617.2	1.30
2525	243,363.7	216,472.4	1.13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47

แสดงอัตราส่วนรายจ่ายสินค้าเข้าต่อทุนสำรองระหว่างประเทศ

พ.ศ.	รายจ่ายสินค้าเข้า (ล้านบาท)	ทุนสำรองระหว่างประเทศ (ล้านบาท)	อัตราส่วนรายจ่ายสินค้าเข้า ต่อทุนสำรองระหว่างประเทศ
2515	30,634.8	21,998	1.40
2516	42,054.9	26,334	1.60
2517	63,304.6	37,632	1.68
2518	64,525.2	35,963	1.79
2519	71,446.1	38,426	1.86
2520	96,004.8	38,872	2.47
2521	109,956.1	51,755	2.12
2522	153,463.5	63,609	2.41
2523	190,025.3	62,249	3.05
2524	216,000.1	60,058	3.60
2525	193,308.4	60,987	3.17

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48

แสดงอัตราส่วนปริมาณการลงทุนภายในประเทศต่อปริมาณเงินออมภายในประเทศ

พ.ศ.	ปริมาณการลงทุนภายในประเทศ (ล้านบาท)	ปริมาณเงินออมภายในประเทศ (ล้านบาท)	อัตราส่วนระหว่างกา ต่อเงินออมภายในประ
2518	75,747	63,494	1.19
2519.	78,444	69,840	1.12
2520	102,240	80,155	1.28
2521	126,950	104,013	1.22
2522	160,287	118,575	1.35
2523	186,258	141,671	1.31
2524	194,479	139,529	1.39
2525	186,080	162,973	1.14

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย